

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 886/2021
13.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Коменић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Милутиновић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Драган Јовановић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1543/19 од 19.12.2019. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1543/19 од 19.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1543/19 од 19.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 113/17 од 22.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде на име основне и умањене зараде, за период од 01.04.2014. године до 01.04.2015. године, исплати појединачне месечне износе, са затезном каматом, ближе одређеним тим ставом изреке. Ставом другим и трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде трошкова за исхрану у току рада и припадајућег регреса за коришћење годишњег одмора, за период од 01.04.2014. године до 01.04.2015. године, исплати појединачне месечне износе, са затезном каматом, ближе одређеним тим ставовима изреке. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка од 58.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1543/19 од 19.12.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом, је исплата разлике између исплаћене и припадајуће зараде. О овом праву тужиље судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним основом, а тужилца у ревизији не указује нити доставља другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући у виду наведено, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноравности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404 став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, па је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП је прописано, да је, ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.01.2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 168.075,97 динара, који износ према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**